

Předběžná otázka

Spadají pod pojem, obal' definovaný v článku 3 směrnice 94/62/ES, ve znění směrnice 2004/12/ES ⁽¹⁾, 'válcové dutinky' (role, trubice, válce), na kterých jsou navinuty flexibilní výrobky prodávané spotřebitelům, jako jsou papír nebo plastové fólie?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/12/ES ze dne 11. února 2004, kterou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 47, s. 26).

Žaloba podaná dne 26. června 2015 – Evropská komise v. Francouzská republika**(Věc C-314/15)**

(2015/C 294/50)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: O. Beynet a E. Manhaeve, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání

- konstatovat, že Francouzská republika tím, že nezajistila sekundární nebo jiné rovnocenné čištění městských odpadních vod z 15 aglomerací s populačním ekvivalentem v rozmezí 10 000 až 15 000 u všech vypouštění mimo citlivé oblasti nebo s populačním ekvivalentem v rozmezí 2 000 a 10 000 u všech vypouštění do sladkých vod a do ústí řek, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 a 3 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod ⁽¹⁾,
- uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise v rámci své žaloby Francii vytýká, že v patnácti aglomeracích neprovedla řádně směrnici Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod.

Podle čl. 4 odst. 1 a 3 směrnice 91/271/EHS musely být aglomerace, jejichž populační ekvivalent (PE) je v rozmezí 10 000 a 15 000 u všech vypouštění mimo citlivé oblasti nebo v rozmezí od 2 000 a 10 000 u všech vypouštění do sladkých vod a do ústí řek, vybaveny stokovými soustavami a musely odpadní vody podrobit sekundárnímu čištění nebo jinému rovnocennému čištění nejpozději do 31. prosince 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/02, s. 26.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Lucembursko) dne 29. června 2015 – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA v. Lucemburské velkovodství**(Věc C-321/15)**

(2015/C 294/51)

*Jednací jazyk: francouzština***Předkládající soud**

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Předběžná otázka

Je čl. 13 odst. 6 pozmeněného zákona ze dne 23. prosince 2004 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES⁽¹⁾, a konkrétněji s konstrukcí v ní stanoveného systému obchodování s povolenkami, vzhledem k tomu, že toto ustanovení umožňuje příslušnému ministru požadovat bez úplné či částečné náhrady vrácení nevyužitých povolenek vydaných podle čl. 12 odst. 2 a 4 téhož zákona, přičemž tuto otázku je třeba rozšířit na otázku skutečné možnosti, a případně, bude-li potvrzena, i kvalifikace vrácení vydaných, ale nevyužitých povolenek, jakož i na otázku případné kvalifikace takových povolenek jako „majetku“?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, s. 32.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 2. července 2015 –
TDC A/S v. Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet**

(Věc C-327/15)

(2015/C 294/52)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: TDC A/S

Odpůrci: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Předběžné otázky

- 1) Brání směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě),⁽¹⁾ včetně článku 32, tomu, aby členský stát stanovil pravidla, která podnikům neumožňují uplatnit vůči členskému státu nárok na zvláštní náhradu čistých nákladů na poskytování povinných doplňkových služeb, na něž se nevztahuje kapitola II této směrnice, jestliže zisk podniku z poskytování dalších služeb, na něž se vztahuje povinnost univerzální služby podle kapitoly II směrnice, převyšuje ztráty vzniklé v souvislosti s poskytováním povinných doplňkových služeb?
- 2) Brání směrnice o univerzální službě členskému státu v tom, aby stanovil pravidla, která podnikům umožňují uplatnit vůči členskému státu nárok na náhradu čistých nákladů na poskytování povinných doplňkových služeb, na něž se nevztahuje kapitola II této směrnice, pouze pokud čisté náklady představují nespravedlivou zátěž pro tyto podniky?